

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc, Iurie Diaconu,
interpretului – Roșca Tatiana,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Cebotari Vitalie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2013 și de inculpatul Nezalzov Chirill împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 12 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2013, în cauza penală în privința lui

Arnaut Nicolai Piotr,

născut la 02 octombrie 1992, originar și domiciliat în or. Comrat, str. Pușchin, nr. 145, (cu viza de reședință) în or. Comrat, str. Bauman, nr. 6;

și

Nezalzov Chirill Piotr,

născut la 26 august 1968, originar și domiciliat pînă la reținere în r-nul Comrat, s. Chirsova, str. Cotovschi, nr. 224.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 19 aprilie 2012 - pînă la 12 iulie 2012 (prima instanță);*
- 2. de la 12 noiembrie 2012 - pînă la 19 februarie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 18 iunie 2013 - pînă la 10 decembrie 2013 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Suvac N., care a susținut recursul în sensul declarat, cu respingerea recursului ordinar declarat de inculpatul Nezalzov Chirill,

ca fiind neîntemeiat.

Avocata Arnaut Valentina, care acordă asistență juridică garantată de stat inculpatului Nezalzov Chirill și inculpatul Nezalzov C., au susținut recursul declarat, solicitând admiterea acestuia și respingerea recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat.

Avocatul Belous Andrei și inculpatul Arnaut Nicolai, au solicitat respingerea recursului ordinar declarat de către procuror, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Partea vătămată Chercioglo T., fiind citată legal pe adresa nominalizată în actele cauzei, (la dosar fiind anexate avizele de recepție), în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 12 iulie 2012, au fost condamnați:

- Arnaut Nicolai în baza art.188 alin.(2) lit.b),c),d),e) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Nezalzov Chirill în baza art.188 alin.(2) lit.b),c),d),e) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la inculpații Arnaut Nicolai și Nezalzov Chirill în beneficiul părții vătămate Chercioglo Tatiana prejudiciul material în sumă de 4215,04 lei, iar cel moral de 10000 lei.

S-a dispus încasarea de la Nezalzov Chirill în beneficiul părții vătămate Chercioglo Tatiana, prejudiciul material în sumă de 300 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Arnaut Nicolai împreună și după o înțelegere prealabilă cu Nezalzov Chirill, la 19 februarie 2012, aproximativ la ora 01⁰⁰, având scopul comiterii unui atac tâlhăresc, având asupra lor un cuțit și fiind mascați, Arnaut N., cu fular și cu fes tras pe față, iar Nezalzov C. cu mască special confecționată, au pătruns prin geam în casa de locuit din mun. Comrat, str. Pușkin, 95, care aparține părții vătămate Ghercioglo Tatiana. Unde, pentru realizarea scopului criminal, au atacat-o, amenințând-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acesteia, manifestată prin lipirea de către Nezalzov Ch. a cuțitului în regiunea gâtului părții vătămate, cerînd de la ultima bijuterii și

bani. Ulterior, Nezalzov Chirill a transmis cuțitul lui Arnaut Nicolai, care, ținând victima, o amenința cu cuțitul, iar, Nezalzov Ch. umbla prin casă în căutarea lucrurilor de preț. Victima le-a comunicat inculpaților că nu are careva obiecte de preț și a început să strige, dar inculpații i-au aplicat mai multe lovituri pe diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de constatare – medico legală nr. 12 din 25 februarie 2012, vătămări corporale ușoare. În timpul atacului partea vătămată Chercioglo T. a reușit să apese butonul de alarmă, iar colaboratorii agenției de securitate veniți la fața locului, l-au reținut pe Arnaut Nicolai, însă Nezalzov Chirill a reușit să părăsească locul infracțiunii, de unde, a sustras de pe masa din dormitor bani în sumă de 300 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Arnaut Nicolai și inculpatul Nezalzov Chirill, care au solicitat:

- avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Arnaut Nicolai, casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Arnaut Nicolai să-i fie numită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, cu aplicarea art. 79 alin. (1) și art. 90 alin. (1),(2) Cod penal, invocând că, Arnaut Nicolai anterior nu a fost judecat, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, recunoscând vina și căindu-se sincer de cele comise.

- inculpatul Nezalzov Chirill, casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că Arnaut Nicolai l-a calomniat, iar instanța de judecată l-a condamnat fără a dispune de probe care confirmă cu certitudine vinovăția sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2013, au fost admise apelurile declarate de avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Arnaut Nicolai și de inculpatul Nezalzov Chirill, casată parțial sentința Judecătoriei Comrat din 12 iulie 2012 în partea stabilirii pedepsei și latura civilă privind încasarea prejudiciului moral și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit căruia:

- Arnaut Nicolai a fost condamnat în baza art.188 alin.(2) lit.b),c),d),e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

- Nezalzov Chirill a fost condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. b), c), d),e) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Arnaut Nicolai și Nezalzov Chiril în beneficiul părții vătămate, Chercioglo Tatiana prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, de la fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a conchis, că instanța de fond examinând cauza corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că Arnaut Nicolai și Nezalzov Chiril au săvârșit infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(2) lit.b),c),d),e) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal al Curții de Apel Cahul a considerat, că instanța de fond i-a stabilit lui Nezalzov Chirill, pedeapsa maximă prevăzută de sancțiunea art. 188 alin. (2) Cod penal, fără a motiva aplicarea acesteia, mai mult, eronat a invocat circumstanța că inculpatul nu a recunoscut vina și nu se căiește de cele comise.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpatului Arnaut Nicolai, i-a fost numită o pedeapsă fără a ține cont de persoana inculpatului, de vârsta tânără a acestuia, de existența circumstanțelor excepționale și anume rolul secundar la comiterea infracțiunii, contribuirea activă la demascarea coparticipantului Nezalzov C.

Prin urmare, Colegiul penal, a ajuns la concluzia că în privința lui Nezalzov C. există temei de reducere a pedepsei, iar inculpatului Arnaut Nicolai urmează a fi stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 79 și 90 Cod penal.

6. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2013 au declarat recursuri ordinare:

- procurorul, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 10) și 16) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței Judecătoriei Comrat din 12 iulie 2012.

În argumentarea recursului recurentul a invocat că, instanța de apel a interpretat eronat regulile de aplicare a prevederilor art. 79 și 90 Cod penal,

în privința lui Arnaut N., iar în privința lui Nezalzov Chirill neîntemeiat și neargumentat a aplicat o pedeapsă mai blîndă. Instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise, neluînd în considerație faptul că ambii inculpați, inclusiv și Arnaut N., au aplicat violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, amenințînd victima cu un cuțit, pe timp de noapte în domiciliul părții vătămate. Menționează că, Arnaut N. nu a contribuit la descoperirea infracțiunii, la urmărirea penală a indicat ca coparticipant - o persoană inventată, iar ulterior în cadrul ședinței instanței de fond a dorit să fie audiat, unde a recunoscut vina și a indicat la coparticipantul Nezalzov C., respectiv, în cazul dat nu poate fi vorba de căință sincera sau contribuirea la descoperirea infracțiunii.

Instanța de apel aplicînd față de Arnaut N. prevederile art. 79 și 90 Cod penal, iar lui Nezalzov C. o pedeapsă mai blîndă, urma să dezvăluie această concluzie, expunîndu-și argumentat punctul de vedere.

Consideră, că pedeapsa stabilită de către instanța de apel inculpaților Nezalzov C. și Arnaut N. nu va atinge scopul pedepsei penale: restabilirea echității sociale, corectarea și corijarea condamnăților, precum și prevenirea savîrșirii de noi infracțiuni, astfel, decizia instanței de apel fiind ilegală, pripită și neîntemeiată.

- inculpatul Nezalzov Chirill care, fără a invoca vre-un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că ilegal a fost condamnat, deoarece el nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate și nici o probă prezentată nu atestă vinovăția sa. Totodată, a mai menționat că Arnaut N. l-a calomniat, deoarece anterior, nici nu-l cunoștea pe acesta.

7. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul inculpatului Nezalzov Chirill urmează a fi respins, deoarece nu corespunde cerințelor de conținut, iar cel al acuzatorului de stat admis, din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursul inculpatului Nezalzov Chirill:

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanța de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Astfel, cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, așa cum prevede art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Din textul recursului declarat în cauză rezultă că, inculpatul Nezalzov C. nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art.430 pct.5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret cel puțin unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere a stării de fapt, ci a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent.

Inculpatul Nezalzov Chirill nu este de acord cu aprecierea probelor date de către instanța de fond și de apel, solicitând achitarea și în acest caz, acesta era obligat prin lege să invoce vreunul din temeiurile pentru recurs stipulate în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă nu s-a conformat legii.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, coroborat cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs respinge recursul declarat în cazul când se constată că acesta nu corespunde după conținut cerințelor stipulate în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală și temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, inculpatul Nezalzov C., declarând recurs, n-a invocat nici unul din temeiurile obligatorii recursului ordinar, stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și în situația dată, se impune inadmisibilitatea recursului, pe motiv că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

7.2. Cu referire la recursul procurorului:

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărîrii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărîri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

Conform art. 414 alin. (1), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat se semnalizează temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 16) Cod de procedură penală, – hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și cînd norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, invocînd că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele de aplicare a prevederilor art. 79 și 90 Cod penal, în privința inculpatului Arnaut N., iar față de inculpatul Nezalzov C. neîntemeiat a fost aplicată o pedeapsă mai blîndă, fără a ține cont că inculpații au comis o infracțiune gravă, în scop de cupiditate.

Verificînd legalitatea hotărîrilor atacate pe baza materialelor cauzei, instanța de recurs consideră că vinovăția inculpaților Nezalzov C. și Arnaut N. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit.b),c),d),e) Cod

penal, este pe deplin stabilită, iar calificarea acțiunilor inculpaților în baza normei penale menționate este corectă și corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei.

În același rînd, Colegiul penal menționează că argumentul acuzatorului de stat precum că în privința inculpatului Nezalzov C. neîntemeiat s-a aplicat o pedeapsă mai blîndă, instanța îl consideră ca neîntemeiat, care urmează a fi respins, deoarece, sancțiunea art. 188 alin.(2) lit.b),c),d),e) Cod penal, în baza căruia Nezalzov C. a fost condamnat, la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa de la 6 la 10 ani închisoare. Prin decizia instanței de apel lui Nezalzov C. i-a fost stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare, dat fiind faptul că instanța de fond nu a motivat aplicarea maximă a pedepsei, astfel, fiindu-i aplicată pedeapsa în limita acestui termen, prin urmare au fost respectate prevederile legii.

Colegiul penal lărgit reține că inculpatului Nezalzov Chirill i s-a stabilit o pedeapsă cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căruia a fost declarat vinovat, astfel temeuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte nu s-au stabilit.

Cît privește motivul invocat de acuzatorul de stat referitor la faptul că la numirea pedepsei inculpatului Arnaut N. neîntemeiat s-au aplicat prevederile art. 79, 90 Cod penal, instanța de recurs consideră că acesta este parțial întemeiat din următoarele considerente.

La stabilirea pedepsei inculpatului Arnaut Nicolai instanța de apel nu a reținut în deplină măsură prevederile art.75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 79, 90 Cod penal.

În acest sens, Colegiul ține să menționeze faptul că, numindu-i inculpatului o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, *aceasta nu presupune neapărat că în privința inculpatului instanța urmează să aplice și prevederile art. 90 Cod penal.*

Reieșind din sensul legislației în vigoare cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale, la examinarea cauzelor penale în ordine de recurs este necesar de verificat minuțios respectarea de către instanțele ierarhic inferioare a cerințelor legii la aplicarea pedepselor și de a lichida la timp erorile comise.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplină libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului.

Conform art.79 alin.(1) Cod penal, în cazul cînd instanța de judecată, constată o circumstanță excepțională, legată de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, ea poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie.

Din cuprinsul deciziei recurate, rezultă că instanța de apel în privința lui Arnaut Nicolai a reținut ca circumstanțe excepționale: faptul că acesta la comiterea infracțiunii a avut un rol secundar, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, avînd un rol predominant la demascarea coparticipantului Nezalzov C.

Prin urmare, Colegiul conchide că instanța de apel a fost în drept să rețină circumstanțele menționate ca fiind excepționale, care împreună cu celelalte circumstanțe atenuante, a permis acesteia de a stabili lui Arnaut Nicolai pedeapsa sub formă de închisoare, sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 188 alin.(2) Cod penal.

Referitor la concluzia instanței de apel privind posibilitatea aplicării față de inculpatul Arnaut Nicolai a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră această concluzie neîntemeiată, și în raport cu gravitatea infracțiunii și modul de comitere a acesteia pripită.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea reeducării condamnatului pe durata suspendării pedepsei. Sarcina instituției *suspendării executării pedepsei* este să ducă la realizarea scopului pedepsei, fără ca aceasta să fie executată real, înlăturînd astfel neajunsurile pe care le atrage după sine privațiunea de libertate și anume: contactul cu alți infractori care pot să antreneze în continuare pe calea infracțiunii, îndepărtarea inculpatului de familie și de modul de viață obișnuit etc.

În literatura de specialitate, suspendarea condiționată a executării pedepsei este expusă ca o măsură ce constă – în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărîrea de condamnare, de a o suspenda pe o anumită durată și în anumite condiții executarea pedepsei pronunțate.

Rezultatul principal al aplicării pedepsei constă în aceea că deși pedeapsa este definitiv aplicată, aceasta nu este pusă în executare, astfel că instituția suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe întregul termen de încercare.

Altfel spus, executarea pedepsei devine condiționată de conduita condamnatului, iar în caz de nerespectare a condițiilor, ea poate fi revocată.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanța de judecată prin hotărîre de condamnare de a se suspenda pe o perioadă anumită durată de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Astfel, urmează a fi delimitată noțiunea de individualizare a pedepsei de cea de individualizare a executării pedepsei.

În această ordine de idei, suspendarea condiționată a executării pedepsei se dovedește a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea acesteia.

Condițiile pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei sunt prevăzute în art. 90 Cod penal, care se împart în condiții obiective și subiective, primele referindu-se la condamnare, iar celelalte la persoana condamnatului. Îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, nu atrage obligativitatea aplicării instituției, ci acordarea ei rămâne la opinia instanței de judecată, totodată, această normă poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, întru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

Reieșind din argumentele enunțate, Colegiul penal consideră că excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, nu poate fi considerată o agravare a situației inculpatului Arnaut N., deoarece nu s-a efectuat o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a termenului pedepsei stabilite în același sens.

Mai mult, în speță inculpatul Arnaut Nicolai a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni, care conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, se consideră gravă, totodată prejudiciul moral cauzat părții vătămate nu a fost recuperat.

Instanța de recurs consideră că, motivele invocate de procuror în recurs, referitor la procedura executării pedepsei de către inculpatul Arnaut Nicolai, sunt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a respectat cerințele de motivare a acesteia, ceea ce denotă ineficiența condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În consecință, recursul acuzatorului de stat se va admite cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura stabilirii pedepsei inculpatului Arnaut Nicolai, cu excluderea dispoziției de executare condiționată a pedepsei închisorii.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) și 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul *Nezalzov Chirill*, împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 12 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2013 în propria cauză.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Cebotari Vitalie, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2013, în privința lui *Arnaut Nicolai Piotr* în latura pedepsei, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, conform căreia exclude aplicarea în privința lui *Arnaut Nicolai* a prevederilor art.90 Cod penal.

Arnaut Nicolai se consideră condamnat în baza art. 188 alin.(2) lit.b),c),d),e) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei lui *Arnaut Nicolai Piotr* se calculează din momentul reținerii acestuia, cu includerea perioadei aflării în stare de arest de la 19 februarie 2012 pînă la 19 februarie 2013.

Menține condamnarea lui *Nezalzov Chirill Piotr* în baza art. 188 alin.(2) lit.b),c),d),e) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest, dispozițiile hotărîrii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 26 decembrie 2013, ora 09³⁰.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu